Wi Erich then Fiortende mz Gudz nådhe Swerigis, ...

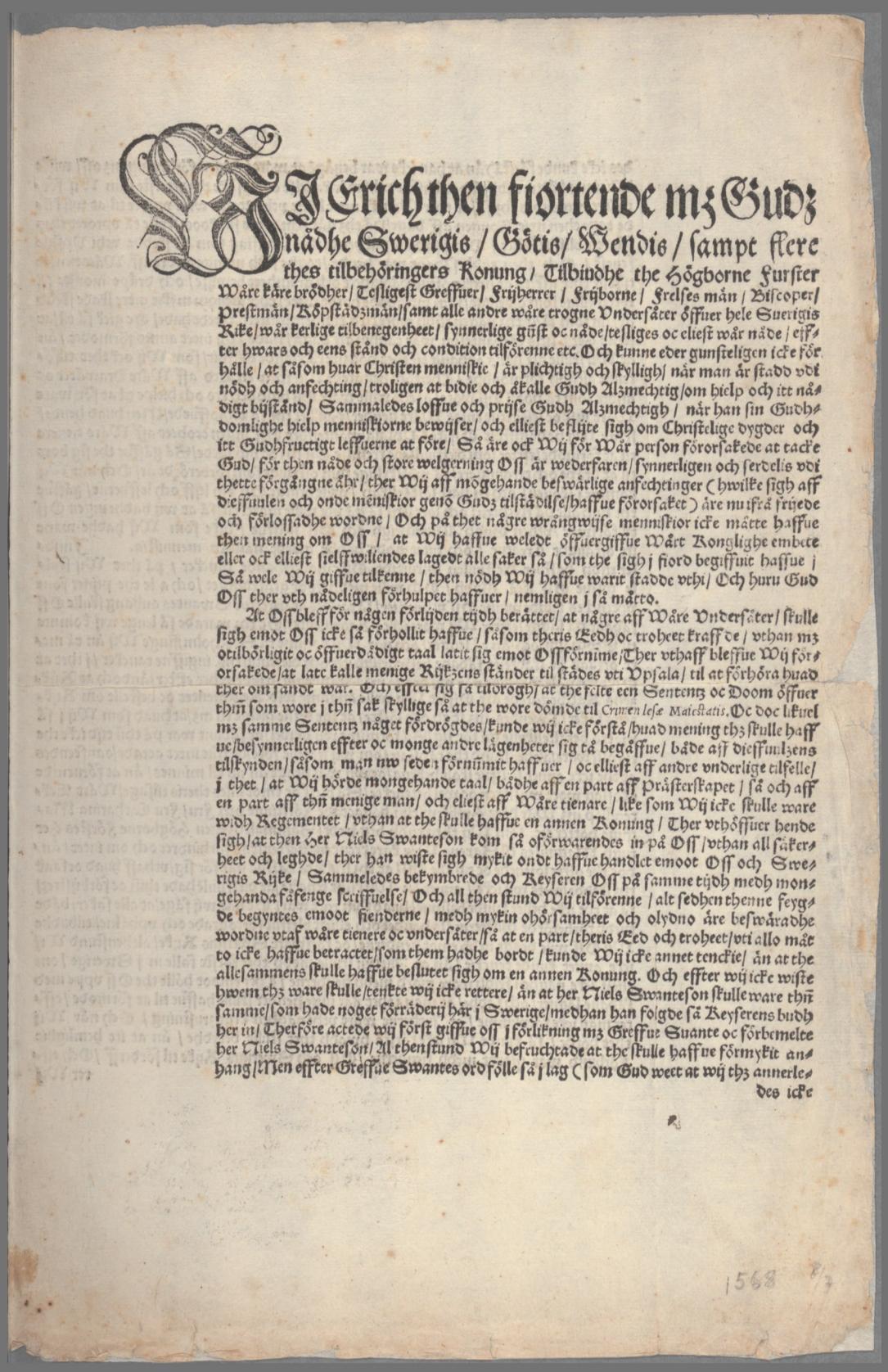

VJ Erich then fiortende mz Gudz nådhe Swerigis / Götis / Wendis / sampt flere thes tilbehöringers Konung / Tilbiudhe the Högborne Furster Wåre kåre brödher / Tesligest Greffuer / Frijherrer / Frijborne / Frelses mån / Biscoper / Prestmån / Köpstädzmån / samt alle andre wåre trogne Undersåter öffuer hele Swerigis Rijke / wår kerlige tilbenegenheet / synnerlige güst oc nåde / tesliges oc elliest wår nåde / effter hwars och eens ståndh och condition tilförenne etc. Och kunne eder gunstheligen icke förhålle / at såsom huar Christen menniskie / år plichtigh och skylligh / når man år stadd vdi nödh och anfechting / troligen at bidie och åkalle Gudh Alzmechtig / om hielp och itt nådigt büstånd / Sammaledes loffue och prijse Gudh Alzmechtigh / når han sin Gudhdomlighe hielp menniskiorne bewijser / och elliest beflijte sigh om Christelige dygder och itt Gudhfructigt leffuerne at före / Så åre ock Wij för Wår person förorsakede at tacke Gud / för then nåde och store welgerning Oss år wederfaren / synnerligen och serdelis vdi thette förgångne åhr / ther Wij aff mögehande beswårlige anfechtinger (hwilke sigh aff diessiulen och onde menniskior genö Gudz tilstådilse / haffue förorsaket) åre mz ifrå frijede och förlossadhe wordne / Och på thet någre wrångwijsse menniskior icke måtte haffue then mening om Oss / at Wij haffue welede öffuergiffue Wårt Konglighe embete eller ock elliest sielfwilliendes lagedt alle saker så / som the sigh j fiord begiffuit haffue / Så wele Wij giffue tilkenne / then nödh Wij haffue warit skadde vthi / Och huru Gud Oss ther vth nådeligen förhulpet haffuer / nemligen j så måtto.

At Oss bleff för någen förlijden tijdh berått / at någre aff Wåre Undersåter / skulle sigh emot Oss icke så förhollit haffue / såsom theris Edh oc troheet kraff de / vthan mz otilbörligit oc öffuerdådigt taal latit sig emot Oss förnime / Ther vthaff bleffue Wij förorsakede / at late kalle menige Rijkzens ståndher til städes vti Upsala / til at förhöra huad ther om sandt war. Och effter sig så tilorogh / at the felte een Sententz oc Doom öffuer thm̃ som wore j thn̄ sak skyllige så at the wore dömde til Crimen læsæ Maiestatis. Oc doc likwel mz samme Sententz något fördrögdes / kunde wij icke förstå / huad mening thz skulle haffue / besynnerligen effter oc monge andre lägenheter sig tå begåffue / både aff diessiulzens tilskynden / såsom man nw seden förnümit haffuer / oc elliest aff andre vnderlige tilfelle / j thet / at Wij hörde mongehande taal / bådhe aff en part aff Prästerskapet / så och aff en part aff thn̄ menige man / och elliest aff Wåre tienare / like som Wij icke skulle ware wdh Regementet / vthan at the skulle haffue en annen Konung / Ther vthöffuer hende sigh / at then Her Niels Swanteson kom så oförwarendes in på Oss / vthan all säkerheet och leghde / ther han wiste sigh mykit ondt haffue handlet emoot Oss och Swerigis Rijke / Sammeledes bekymbrede och Keyseren Oss på samme tijdh medh mongehanda fåfenge scriffuelse / Och all then stund Wij tilförenne / alt sedhen thenne feygde begyntes emoot fienderne / medh mykin ohörsamheet och olydno åre beswåradhe wordne vtaf wåre tienere oc vndersåter / så at en part / theris Edh och troheet / vti allo måto icke haffue betracted / som them hadhe bordt / kunde Wij icke annet tenckie / ån at the allesammens skulle haffue besluted sigh om en annen Konung. Och effter wij icke wiste hwem thz ware skulle / tenkte wij icke rettere / ån at her Niels Swanteson skulle ware thm̃ samme / som hade noget förrädery här j Swerige / medhan han folgde så Keyserens budh her in / Therföre actede wij först giffue oss j förlijkning mz Greffue Suante oc förbemelte her Niels Swanteson / Al thenstund Wij befruchtade at the skulle haffue förmykit anhang / Men effter Greffue Swantes ord fölle så j lag (som Gud weet at wij thz annerledes icke

1568

SOT // 82Aa 14/1 Ligg. Fol. F1700 Bland. /
Kungl. förordningar -1599

Tillkomstår 1568

Digitaliserad år 2016

National Library of Sweden

Erichthen fiortende mz Gudz nådhe Swerigis / Götis/ Wendis / sampt flere thes tilbehöringers Konung / Tilbindhe the Högborne Furster Wåre kåre brödher / Tesligest Greffuer / Frÿherrer / Frÿborne / Frelses mån / Biscoper / prestmån / Köpstädzmån / samt alle andre wåre trogne Vndersåter öffuer hele Sueriges Rike / wår kerlige tilbenegenheet / synnerlige günst oc nåde / tesliges oc elliest wår nåde / effter hwars och eens ständ och condition tilförenne etc. Och kunne eder gunsteligen icke förhålle / at såsom huar Christen menniskie / är plichtigh och skylligh / när man är stadd vdi nödh och anfechting / troligen at bidie och åkalle Gudh Alzmechtig / om hielp och itt nådigt bÿstånd / Sammaledes loffue och prÿse Gudh Alzmechtigh / når han sin Gudhdomlighe hielp menniskiorne bewÿser / och elliest beflÿte sigh om Christelige dygder och itt Gudhfructigt leffuerne at före / Så åre ock Wÿ för Wår person förorsakede at tacke Gud / för then nåde och store welgerning Oss är wederfaren / synnerligen och serdelis vdi thette förgångne åhr / ther Wÿ aff mögehande beswårlige anfechtinger (hwilke sigh aff dieffuulen och onde mēniskior genō Gudz tilstädilse / haffue förorsaket) åre nu ifrå frÿede och förlossadhe wordne / Och på thet några wrångwÿse menniskior icke måtte haffue then mening om Oss / at Wÿ haffue weledt öffuergiffue Wårt Konglighe embete eller ock elliest sielffwiliendes lagedt alle saker så / som the sigh j fiord begiffuit haffue / Så wele Wÿ giffue tilkenne / then nödh Wÿ haffue warit stadde vthi / Och huru Gud Oss ther vth nådeligen förhulpet haffuer / nemligen j så mätto.

At Oss bleff för någen förlÿden tÿdh berättet / at några aff Wåre Vndersåter / skulle sigh emot Oss icke så förhollit haffue / såsom theris Eedh oc troheet kraffde / vthan mz otilbörligit oc öffuerdådigt taal latit sig emot Oss förnime / Ther vthaff bleffue Wÿ förorsakede / at latc kalle menige Rÿkzens ständer til städes vti Vpsala / til at förhöra huad ther om sandt war. Och effter sig så tilorogh / at the fölte een Sententz oc Doom öffuer thm̄ som wore j thn̄ sak skyllige så at the wore dömde til *Crimen læsæ Maiestatis*. Oc doc likwel mz samme Sententz något fördrögdes / kunde wÿ icke förstå / huad mening thz skulle haffue / besynnerligen effter oc monge andre lägenheter sig tå begåffue / både aff dieffuulzens tilskynden / såsom man nw seden förnūmit haffuer / oc elliest aff andre vnderlige tilfelle / j thet / at Wÿ hörde mongehande taal / bådhe aff en part aff Prästerskapet / så och aff en part aff thn̄ menige man / och elliest aff Wåre tienare / like som Wÿ icke skulle ware widh Regementet / vthan at the skulle haffue en annen Konung / Ther vthöffuer hende sigh / at then Her Niels Swantesson kom så oförwarendes in på Oss / vthan all säkerheet och leghde / ther han wiste sigh mykit ondt haffue handlet emoot Oss och Swerigis Rÿke / Sammeledes bekymbrede och Keyseren Oss på samme tÿdh medh mongehanda fåfenge scriffuelse / Och all then stund Wÿ tilförenne / alt sedhen thenne feygde begyntes emoot fienderne / medh mykin ohörsamheet och olydno åre beswåradhe wordne vtaf wåre tienere oc vndersåter / så at en part / theris Eed och troheet / vti allo mått to icke haffue betractet / som them hadhe bordt / kunde Wÿ icke annet tenckie / än at the allesammens skulle haffue beslutet sigh om en annen Konung. Och effter wÿ icke wiste hwem thz ware skulle / tenkte wÿ icke rettere / än at her Niels Swantesson skulle ware thn̄ samme / som hade noget förrädery här j Swerige / medhan han folgde så Keyserens budh her in / Therföre actede wÿ först giffue oss j förlikning mz Greffue Suante oc förbemelte her Niels Swantesson / Al then stund Wÿ befruchtade at the skulle haffue förmykit anhang / Men effter Greffue Swantes ord fölle så j lag (som Gud weet at wÿ thz annerledes icke

1568 8/7

des icke kunde förstå) än at han icke war benägē at wäre j någen förlikning mz oss/ wiste
Wij intet bättre rådh/ än at bliffue vthi wår kallelse oc försöke thz ytterste som Wij för-
mätte/menendes thz så/at ther Wij icke mere kūne vthrette/så wille wij see til/at wij kū-
de tage then nyie Kongen aff dage/på thz når han wore sin koos/ skulle tå vproret thes
snarere bliffue stillet / Och j sådane fall hende thet manslag som tå skedde vthi Vpsale
senest / Och then tijdh sådant war hendt /toghe sigh monge andre aff Wåre tienere
tilfelle ther aff/til at mykin öffuerdådigheet och grymheet bewijse/ och dråpe monge så
wel skyllige som oskyllige/som intet hade bordt ware/ ther igenom mykit mere skade skedd
är/ än som Wij thz någen tijdh wiste/ tro kunde/eller gerna seedt hade/ Oc gick så til/at
strax Her Niels Swantesson war taghin aff daga / hade Wij intet annet förmodet / än
at Wij skulle aff hans anhang til thet högzste förfolgde bliffuit/ som Wij ock thet tilfö-
renne altijdh förmoodde / Therföre begärede Wij strax en Eed aff Wåre Drawāter oc
andre som tå hooss Oss wore/ at the wille ware Oss huld och tro och hielpe til at förswäre
Wårt lijff oc leffuerne emot Wåre fiender/ Huilket the så vthloffuede/ Men huad hende/
strax Wij hade giffuit Oss ifrå Vpsala/wäntendes Oss ingen troheet aff Wåre tienere
til at förmode/effter som dieffvulsens frestilse Oss thz oc inbildede/Så gåffue the sig bort
til at dråpe och tyrannisere/ så wäl skyllige som oskyllige som förberördt är/ Och när Wij
komme j skogen/ och en part löst selskap /wille bringe Oss om lijff och leffuerne/ gåffue
the sigh alle på flychten/ och lote Oss så gå vdi wille marcken/så at wij hadhe ingen Oss
til förswar /vthen Gudh Alzmechtigh och Oss sielffue / lijke som Wij hadhe warit
itt oskälight Creatur / och intet godt hadhe giordt nägben menniskia. Jmid-
ler tijdh haffuer dieffuulen inskuttidt Oss mongehande tancker / på thet Wij skul-
le giffue Oss ifrå Gudh / Och wille medh stoor gräseligheet /och alle the pijner som
vptenckes kunde winne Oss vthöffuer/ säyandes at Greffue Swantes anhang skulle Oss
sådant på lägge/effter Wij wore icke j Regementet/Oc thz warade så lenge wij komme
til Stocholm/och än tå lenger/ och når Wij komme til Stocholm/finge Wij än tå me-
re orsaak at stadfeste sådane beswärligheter och dieffuulsens ingiffne tancker /j thet at
Oss all smäleck skedde når wij droge in j Stadhen/Oc seden ther effter/ändoch at Rijk-
zens Råd begärede aff Oss/at Wij wille annäme wid Regementet oc bestelle om Rijk-
zens saker/ säyendes mz Eed och löffte/ at the wille hielpe til mz/at huad som Wij j så
mätto befalte/skulle gå för sig/Så förnūme wij likwel/at sådant war på thn tijd icke the
ris alffware/althenstund the rådslag som wij gåffue före/bleffue intet actade/oanseendes
at the icke annet sielffue skole bekēna/oc wij wäl drage än nu til minnes/ än at förnem de
rådslag wore wijsligen oc wel betenckte/Så bleff oc emot alles theris tilsage/Wårt Eck-
tenskap mz Wår kåre Hwßfrw/thn högactade Förstinne och Fru/Fru Catharina Ma-
gnus dotter etc. som Wij then tijdh begärede/ Sammaledz then Högborne Förstes Her
tugh Magnuses til Saxens Wår kåre frendes Ecktenskap förhindret och om intet/ än-
doc the offte loffuede oc tilsade Oss/ at thz skulle tå haffua gåt för sig/vthaff huad orsaak
thz skedde/wete wij icke / annet än Wij kūne tenckia/at dieffuulē hade thm oc förbijstret/
så at the icke heller kunde besinne/ huad som rätt war/ Oc når wij säge/at alle saker/ både
medh förberörde Gifftermåls handel och ellest blessue förtögrade och vphälne/ tilbudhe
Wij Oss wile drage nedh emot fienderne/ oc försware Swerigis Rijke/ althenstund Wij
icke annet kunde tenckie / än at Juthen skulle medh thet förste falle in j Swerige / om
elliest icke någhen fridh wore giord medh fienderne / Ther emoot hölle the Oss vppe med
sådane lögner/ och sadhe/ at man j thet åår inge fiender skulle haffue til at förmode / eff-
ter man icke förnumme / at Jutherne wore vthi någhen krijgzrustning / Och når Wij
thet hörde / så kunde Wij icke förstå hwadh thet skulle betydhe / än at itt hemlighit
Förbund war giordt medh fienderne / Oss och Swerigis Rijke til förderff / Och eff-
ter Wij

ter Wij icke finge göra och lata / hwadh som Wårt Embete kraff de / wiste Wij icke
råttere / än Wij wore fången / Begårede för then skul / om Wij ändeligen skulle ware fån-
gen / at Wij måtte få draghe til Swartzsö / förmodendes ther haffue bätre fängelse än
som her j Stocholm / Hwilket bleff Oss efterlatet / så at Wij några måneder ther wore
åtskilde ifrå alt folck / och inge aff Wåre tienere komme til Oss / at fordra beskeed på något
som bestelles skulle j Rijkzens saker / J midler tijdh plundrede och plustrede man Wåre
trogne tienere / satte thm̃ j fengelse oc giorde mz thm̃ huad man wilde / Ther aff kũde wij
icke annet förstå / än thet som Wij tilförenne tenckt hadhe / at Oss intet gott skulle tilstun-
de / Och thet samme som the begynte på them / skulle Oss och wederfares / och än tå mykit
werre / Ther vtöffuer mz actede the tienere icke theris embete som j intet fengelse wore / vthẽ
ginge fåfenge / så at Wij inge andre daglige tienere hadhe hooss Oss / vthen Drawanter /
Hwilke Wij tenckte / at the skulle hålle wacht om Wårt fengelse. Och effter thet war be-
wijst vthi Vpsala / at Her Nicls Swantheson och hans anhang / hadhe thet j sinnet / at
then Högborne Förste / Wår kåre Broder / Hertugh Johan / skulle komme til Regemen-
tet / så kunde Wij icke annet tenckie / än at thet war allerede fulbordet / Bleffue för then
skuld förorsakede / at late kalle Högbemeldte Wår kåre Broder til Oss / til at höre hwad
som hans kårligheetz mening war / och folgde så ther aff / thet som tå skedde mz hans kår-
ligheetz förloszning på Suartzsö. Medan wij så wore vti betruck och bedröffuelse / förskte
dieffuulẽ oss j möge måtto / föregiffuendes sig wile giffue Oss hele werldzẽs rikedomar och
all wellust / om Wij wille giffue Oss ifrå Gudh / Och på thz han skulle bewijse / at han hade
mact til at göre Oss både ondt och got / lät han Oss see / höre och förnimme mångehãde
Jårtekn på then tijdh / såsom han och tilförenne strax j begynnelsen icke haffuer hafft thz
fördragh / Hwilket Wij j sanning kunne betygha / sompt som Wij allene seedt haffue /
sompt som Wij mz andre kunne bewijse / Doch haffue wij alt sådant / genom Gudz nåde
och barmhertigheet affslagit / oc huarken latit Oss vtaff the forskreckelige pijner han ho-
tade Oss mz / icke heller genom the store löffte oc tilsäyelse han oss seden giorde / bewåge.
Oc j midler tijdh Wij så haffue warit vthi anfechtning oc frestilse både aff dieffuulen oc
onde menniskior / haffue wij så mykit haffe til at disputere mz dieffuulen oc stå hans anfec-
tinger emot / at wij intet haffue kunnet bestelle vthi Rikzens saker / mere än som tå skedde /
Ther igenom är skedt at Regementet är försumet / oc huar man giorde som honõ haffuer
synz / så at / haat / affund och Jlwilie / Girigheet / lögn och bedrägerij / hadhe tå mest
öffuerhanden / Ther igenom Swerigis Rijkes fiender och andre ogudachtige menniskior /
lätteligen finge tilfelle at förderffue Rijket / och göre Oss then skadhe / som aldrigh tilfö-
renne någen tijdh vthi Wår Regementz tijd skedd är / såsom j fiord hende och nw ögh-
skinligit och hwar man wäl wetterligit är / Icke thes mindre / ändoch så illa haffuer stådt
til j Riket / at Wij intet förmodde Oss skulle komme lös igen / haffuer doch Gudh alzmec
tigh vplyst Oss mz sin helge Ande / förmidelst Wåre och monge Christrogne menniskiors
flitige och ödmiuke förbön / så at Wij äre kompne til Wårt förre *autoritet* och Konglige
regering igen / och ther Wij tilförenne icke rettere wiste / än Wij wore fångne / haffue Wij
på thz sidste tagit Oss thet moodh til / vtaff Gudz ord och Christeligha förmaninger /
at Wij medh itt ringe taal folck / haffue begiffuit Oss nedh emoot fienderne / til at möte
them / och leffrere them een fåldtslacht / Men effter Gudh them sådant förskräckt modh
giffuit hadhe / at the Oss ingestådz haffue böyde wilet / här j Wårt Rijke / så haffue Wij
fulfölgdt thm̃ j theris eghit land / och giordt thm̃ så wel j thette åår / såsom och ellies til-
förenne / fast mere skadhe / än som the Swerigis Rijke haffue tilfogedt / Så at Gudh thes
loff / theris onde vpsåt / haffuer icke så kunnit blisse fulboordet som the gerne seedt
hade / Vthen Swerigis Rijke är nw något kommit j Lagh igen.

Och althmẽstund Gud alzmectig / Oss och Swerigis Rike / så ynderligen oförskyldt och

oförsendes

ofôrseendes/ nådeligē fôrhulpit/oc aff nöden frelst haffuer/ så bör Oss hwad som Oss j så
måtto wederfarit år / ingelunde förtije/ vthen för allom vppenbare/ vppå thz huar man
måtte see / at når Gud Alzmechtig kaster pläge på menniskiorne/at han haffuer mact at
hielpe henne ther vth igen. Och bekenne Wij först för Wår person/ Oss j mångehande
måtto sådant haffue förskyllet/ j thet Wij haffue dristet på Wår egen styrckie och för-
nufft/ och icke warit Gudh Alzmechtigh så tacksamme/ som Oss haffuer bordt/ bådhe
för hans heligha Ord och Euangelium/ som Oss clart och reent j Wår Regementz tijd
vndt och giffuit år/ Thesligest för then store nåde han Oss bewijst haffuer j Regemen-
tet/ och latidt Oss mestedels behålle seger öffuer alle Wåre och Swerigis Rijkes fiender/
Så oc för alle andre otalige welgerninger. Wij kūne oc icke heller annet besinne/ån at
många aff Wåre Undersåter/ skole sigh her vthinnen icke heller kunne entskyllige/ at the
intet åre wållendes til sådane olycko/ som Swerigis Rijke j så måtto hendt år/ althen
stund the icke haffue warit Gudh så tacksamme som thet sigh borde/ för then höghe wel-
gerning han them haffuer bewijst/ medh samme sitt helghe Euangelium och rett Christe-
ligh lärdom/ som the alt hår til j många åår hördt och hafft haffue/ Sammaledz at han
them genom sijn Guddomligh Alzmectigheet/ haffuer beskyddet och beskermet ifrå mån-
ge Swerigis Rijkes hetske och arge fiender/ som haffue trachtedt effter Wårt och alles
theres förderff oc vndergång/ som förberördt år/ Haffue the icke heller kūnet besinne/ huar
til Gud Alzmectig haffuer Oeffuerheten förordnet/ huad som Oeffuerhetennes Embete
år/ oc at man icke kan wara henne förutban. Ey heller haffuer man actet at thz Suerigis
Rike år försuaret wordet/ skulle haffua skedt aff synnerlig nåd oc barmhetigheet/ och thn̄
Guddomlig wordnet som Gud haffuer om alle Christrognes welferd/ vthē tenckt at thz
skulle haffue hendt slumpwijs/ Oc vthöffuer alt thet te haffue the fördt itt ogudactigt leff-
uerne/ emot Gudz oc all werldzlig lag. För thesse orsaker skul/ haffuer Gud latit kōma så-
dana nöd oc anfectning på Oss oc Suerigis Rike/ som förtalt år/ Så år oc sådant skedt/
på thz at Undersåterne skole kunne besinne/ huadh nytto oc gagn år/ at haffue een godh
öffuerheet / Oc når Gud tager sijn hand ifrå Oeffuerheten/ huad hon då vthi sitt kall och
embete kan vthrette/ Sedhan når ingen Oeffuerheet år/ huru the onde då rase och regera/
så at Undersåterne tage ther stoor skade och förderff vthaff/ Doc haffuer Gud holpit Oss
och Wåra Undersåter vthaff then sorgh och wedhermöde som then tijd på färde war.
Så bör Oss alle tacke Gud Alzmectig therföre/ at han Oss oc Suerigis Rike/ så nådeligē
vthur wår nöd hulpet haffuer/ Oc på thz at sådant måtte almēneligen på en tijd mz syn-
nerlig Gudfructigheet oc akallan skee/ Så haffue wij förordnedt ther til thn̄ 13. Söndag
effter *Trinitatis*, huilken år thn̄ 12. *Septembris* näst kommendes/ at alle/ så wel högre som ne-
drige ständer skola komma tilhope/ oc tacke Gud för thn̄ nåde oc welgerning/ Oss oc Sue-
rigis Rike år wederfaren/ Oc ther hoos bidie Gud thn̄ alzmectigste/ at han wille werdiges
at beware Oss ifrå diffuulen oc alla Suerigis rikes fiender/ och giffue Oss segher oc lycke/
at bliffue honom och them öffuermectige/ genom Jesu Christi förskyllen/ på thz Suerigis
rike måtte en gång kōme til en waractig oc longwarig frid. Wij säge ock gerne/ effter offte
skee pläger/ at sådane wilfarelse och beswärligheter/ som Oss wederfaren år/ pläger offte
kōme aff onde mēniskiors troldom och dieffuulens kūst/ om någen wore som wiste nāgē
ther sådant haffuer kommit til wåge/ Oss och Swerigis Rijke til förderff/ at man wille
thz för Oss vppenbare oc tilkenne giffue/ Ty thet befinnes vthi thn̄ Helge scrifft/ at många
onde menniskior haffue kōmit dieffuulen åstad/ til at pläge oc anfecte andre mennniskior.

Til beslutet förmane Wij alle huar vthi sin stad/ både höge och läghe/ at the wille thn̄e
vnderlige handel mz Oss skedd år/ tage sigh til Exempel och åthwaring / at når någen
fattig syndig menniska/ kommer vthi anfectning för sine synder skul/ heller och ellies vthi
någen werdzlig anfecting/ anthen aff dieffuulen eller onde menniskior / at man då haffuer

een ſtadig tro på Jeſu Chriſti förſkyllen/ och mz ſådane tro/ åkaller Gudh thñ helge Tre-faldigheet/ Så warder honom Gud wiſſeligen hielpendes. Och ändoch Dieffwulen offte befliter ſigh ther om/ ſådana mēniſkiornes tro förſpilla widh mångahanda ſätt/ ſå at han förfalſker ſcrifften mz liknelſe och twetal/ både j Argument/ ord och Sententier/ ſäyendes at ſcrifften bör annorledz vthtydes/ Så och wil förfåre menniſkian mz ſynden/ mz werldz lig förfölielſe/ medh then ewighe fördömelſe/ mz många hande liſt och lemper/ loſſuendes mångehande andelige och werdzlige löfte/ thm̄ ſom ſig ifrå Gudh begiffue wille/ förfå-rendes oc mz mångehande pyner oc plåger/ Ther til mz ſäyendes/ at menniſkiorne haff-ue een ſwage tro/ Så ſkal man doch likwel icke lathe ſigh förföra/ heller vthi någen måtto ifrå troon bedraga/ vthen tröſte ſigh mz thñ helige ſcrifft/ ther Gudh alzmectig tilſägher margfaldige nådige löfte och förwiſninger alle fattige ſyndere/ ſom ſigh in på Jeſum Chriſtum förlate/ och gerne ſalige ware wile/ Merckendes ther vthaff dieffuulſens ringe macht oc ſtore argeliſt/ at han altydh mz lögnen omgår/ Oc om han än faſt något ſant ſäger/ at thz icke är för mēniſkiones euige gagn oc bedzſte ſkul/ vten til at ſtadfeſte lögnen och komme menniſkion på ſtörre olycke och lengre ifrå Gudh. Men then helige ande och Gudh thñ helige Trefaldigheet är ſielffua ſanningen och kan intet liuge/ vthen håller ſyn ord vthtryckeligen och enfaldeligen ſåſom vthi ſcrifften författedt är/ vthen all beblan-delſe och falſk vthtydelſe/ ſå at om någen annen lärdom wore/ än ſom j thñ Apoſtoliſke och Euangeliſke lärdom/ ſom j thz nyie Teſtementet förfatet är/ huilken (Gud thes loff) här j Riket enfoldelighen och rett prediket och lärdt är/ och worde mz mång iertekn och annen vnderligh grund och bewyſs ſtadfeſt/ Så är han falſk och lögnachtig. Och förma ne Wy at ingen ſteller ther tro och loffuen til/ widh theres ſiel ſaligheet til görendes/ Ty Wy haffue (Gud thes loff) både j motgång och medgång aff ſielffue förfarenhetē thet-te förnummit. Sådant Wy eder trogne vnderſåter til een god förmaning/ icke haffue we-let förhålle/ Bediendes eder/ at j eder her efter rettte wele/ Och ſkeer j ſå måtto/ thet Gudh alzmectig lender til åhre och pryſs/ Oc Sweriges Ryke kan ware til nytto oc gagn/ Och eder trogne vnderſåter ſielffue til eder ſiäl ſaligheet/ Befalendes eder her mz Gudh then Alzmectigſte. Datum Stocholm then 8. July/ Anno Chriſti/ 1568. Vthi wårt Re-gem

ärt Konglighe Secret.